

כרשת
כרה!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד



אחיות וגיטות

נצא מן המעגל המשפחתי המצומצם ונדבר על מעגל רחב יותר, אודות התערבות המשפחה הפחות קרובה - האחיות והגיטות.

עברה יותר מחצי שנה וציפי עדיין לא בהריון. בהזדמנות הראשונה שכולם נפגשו לאירוע או חג, ישבו כל הגיטות בפאנל אחד ודיברו. לפתע ציפי עברה מולך... כמובן שכולן עשו לה 'סקירה' מכף רגל ועד ראש... אחת מהן לחשה לגיטתה: היא קצת השמינה, לא? מה פתאום, היא עדיין לא בהריון, ענתה לה השנייה. הן חקרו ודרשו בדברים האישיים ביותר, וגם סיפרו לה על עצמן... וכל זה תחת הכותרת 'נשים מדברות חופשי על הכל'.

תופעה מזעזעת זו נפוצה מאד בקרב חוגים רבים וצריך לדעת שאין שום היתר לשיחות מעין אלו. יש כאן חדירה בוטה לתחום הפרט, חוסר צניעות משווע, וחשיפה של חיי הבעל או הבעלים של המשתתפות בשיחה. הכלה החדשה, מרוב מבוכה ולחץ, ענתה בתמימות על כל שאלה, כי לא היה לה את האומץ לקום וללכת.

הדבר נכון גם לגבי האחיות. החשיבה הזו, שהאחיות נמצאות בקרבה ראשונה לכלה, אינה הוראת היתר לפתוח נושאים מעין אלה ולשוחח עליהם.

לפעמים קורה שבני הזוג מתקשים בעניינים אלו ורוצים לקבל עזרה. בכל מקרה אסור להם לפנות למשפחה בשום פנים ואופן, אלא למדריכות ומדריכים מקצועיים כדי לקבל הכוונה נכונה.

זאת ועוד, עצם ההתעניינות המיותרת מצד המשפחה הקרובה או הרחוקה בנושאים אלו עלולה להכניס את הכלה ללחצים ומתחים. ודבר ידוע הוא שכאשר האשה נמצאת בלחץ גלוי או סמוי, המנגנונים מתפקדים באופן לא תקין והאפשרות להיקלט להריון הולכת וקטנה. כל מה שאמרנו נכון גם כלפי האחים והגיטות שאולי באמת רוצים לעזור אבל למעשה גורמים נזק לזוג הצעיר.

אמסור לכם עצה שקיבלתי מהרב שהדריך אותי לקראת החתונה. לרב היה נסיון גדול בהדרכת חתנים ובמתן פתרון לקשיים שלאחר החתונה. הוא אמר שאם אין הריון לא צריך לרוץ לרופאים עד שנה וחצי ואפילו שנתיים אחרי החתונה.

הסיבה העיקרית היא, שלוקח זמן עד שבני הזוג מתרגלים זה לזו ונרגעים מהמתח ומגיעים לאחדות. ובמקרים רבים המתח הזה מעכב את ההיריון.



כרשת השבוע



מלך ליום אחד

"שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת... וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם... כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ".

ענין השבת הוא דבר נפלא ונשגב, מהפסוקים הללו אנחנו לומדים שעיקר המנוחה ביום השבת הוא מנוחת הנפש – "שבת וינפש" – מנוחת הגוף אינה נקראת מנוחה אם האדם לא רגוע. כיצד ניתן להגיע לרגיעה מוחלטת ביום השבת? אמרו חז"ל "ששת ימים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה... מהמילה יַעֲשֶׂה נלמד שכל מלאכתך עשויה כבר וממילא אפשר להיות רגוע.

אבל אם נקשה ונשאל אבל עדיין ישנם עוד הרבה דברים לעשות בשבוע הבא ועצרנו אותם באמצע אם כן איך אפשר להרגיש שהכל כבר עשוי??? התשובה לכך נעוצה במילה יַעֲשֶׂה! המלאכה נעשית מאלה.

כלומר, אם אדם מרגיש שהוא זה שעושה באמת, הוא לא יסיים לעולם את מלאכתו, אבל אם הוא מבין שמישהו אחר עושה בשבילו אז הוא רגוע והכל נראה אחרת. כולנו יודעים שלפעמים הכל מצליח וזורם ולפעמים הכל תקוע ונעצר. לכל דבר בחיים צריך שתהיה סיעתא דשמיא- כלומר עזרה מהשמיים. וצריך שתשרה ברכה בדבר ואז ההצלחה בטוחה, ואם אין ברכה אפילו דברים פשוטים קשה לבצע. השבת היא מקור הברכה, כמו שאומרים בפיט לכה דודי: "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה". לכן, כסף שמרוויחים בשבת אין בו ברכה!

לפני שנים למד אצלי יהודי שחזר בתשובה והיה נהג מונית. הוא סיפר לי שכשהיה עובד בשבת הוא היה מרוויח אלפים... היום כשהוא שומר שבת, הוא מספר לא נשאר לו אגורה מאותם כמויות כסף שהיו לו ואפילו דירה הוא לא הצליח לקנות בכסף הזה ונשאר לגור בשכירות.

ומהו הרעיון של שבת? כל השבוע האדם הוא עֶבֶד! עבד למשכנתא, עבד לניקיונות, עבד לטלפונים, עבד לבישולים, עבד לפרנסה... יום אחד הוא עוזב את הכל מתרחץ, מתבשם, לובש בגדים של חתונה ונשאר בבית כאשר הכל מוכן ומזומן מבעוד יום. מנתק עצמו מכל סערות השבוע, מתרכז באשתו והילדים ובמה שקורה בבית. מתנתק מהטלפון, החדשות, וכל הדברים המטרידים ומתחיל להרגיש אחרת.

בשבת לא מדליקים אור, לא מבשלים, ולא עושים מלאכה. כי מלך לא מדליק אור כשנכנס, ומכבה כשיוצא, הכל נעשה אוטומט. לא מבשלים כי מלכה שעומדת ומבשלת אינה מלכה! לא עושים מלאכה כי בני מלכים הם לא עבדים...

אלא הכל מוכן ועשוי קודם השבת ומה שנשאר זה ליהנות ולהתעלות מהשבת שנתן לנו הקב"ה.

בברכת שבת שלום
אבנר קוזאס

בדיחה

איש עסקים הלך ברחוב ועבר ליד קבצן. הקבצן: "תגיד אחי יש מצב לעזרה בכמה שקלים?" האיש: "אה, אם אתן לך כסף בטח תקנה עם זה אלכוהול..." הקבצן: "מה פתאום, אני בחיים לא שותה!" האיש: "אז אתה רוצה כסף בשביל סיגריות?" הקבצן: "בחייים לא עישנתי!" האיש: "אה... אז בטח תבזבז את זה על הימורים!" הקבצן: "הימורים? בחיים לא הימרתי!" האיש: "וואלה? טוב שמע, אני רוצה להזמין אותך אלי הביתה. אני רוצה שאשתי תכיר אותך..." הקבצן: "מה? למה? נראה לך שהיא תשמח שאדם מטונף ולבוש סמרטוטים כמוני יכנס ככה לביתה?" האיש: "אני חייב להראות לה מה קורה לגבר שלא שותה, לא מעשן ולא מהמר..."



"כשצריך האדם לעלות בדרגות הרוחניות, צריך שתהיה לו ירידה קודם העליה, כי הירידה היא תכלית העליה" (רבי נחמן מברסלב)

כתגם השבוע





חזית אחידה

צריכים לדעת שההורים מצטיירים בעיני הילדים כחומה חזקה ואילו גדול שאפשר להישען עליו. ידיעה זו מבססת אצלם חוסן נפשי ובטחון, שיש מישהו שישמור ויגן עליהם מכל משמר. כשמתחילים להיות סדקים בחומה הזו, הילדים הופכים להיות מבולבלים וחסרי בטחון עצמי. אשר על כן האבא והאמא צריכים לשדר חזית אחידה, ולא 'לשבור את המילה' אחד של השני. אפילו אם האבא שומע שהאמא הורתה או אמרה לעשות דבר שהוא לא חינוכי בעיניו, אסור לו לשבור את המילה שלה בפניהם, כי הנוק שיגרם בשבירת המילה שלה, הוא הרבה יותר גדול מהנוק שיגרם מהטעות החינוכית שהיא עשתה לכאורה. האבא צריך לגבות את האמא ולתת לה עמוד שדרה, כי סוף סוף היא זו שנשאת להתמודד איתם במשך רוב שעות היום. ובהזדמנות, שלא בפני הילדים, הוא יסביר לה את מה שהוא חושב. גם אם האבא אמר או עשה מעשה שנראה בעיני האמא כסותר את החינוך הנכון, אסור לה להעיר לו או לסתור את דבריו בפני הילדים. היא צריכה לעמוד לימינו ולומר: מה שאבא אומר עושים! ולגבות אותו לכל הפחות כלפי חוץ. לאחר מכן, כשהילדים לא יהיו סביבם,

היא תוכל להעיר לו ולהסביר מה היא חושבת. הורים יקרים, תרשמו לפניכם: נשמת הילד מעדיפה לקבל את ה'לא' המר ולראות הורים מאוחדים, מאשר לקבל את ה'כן' הנכסף ולראות הורים מתקוטטים. עצה להורים: כדי לא להגיע למצבים מביכים כאלה, כשהילד בא לבקש בקשה, לא לענות לו כן או לא באופן שטחי ולהסתבך, אלא לשאול ולברר לפני כן מה המצב, וכיצד נכון לענות לבקשה. בכלל לא מיותר, כשילד מבקש מאבא לרדת למטה או לקבל פרס, שאבא ישאל את אמא אם מגיע לו או לא. וכן אם הילד היה במחיצת האבא והוא בא לבקש בקשה מאמא, האמא תשאל את האבא כיצד נכון למלא את מבוקשו. ואז לא נצטרך לעשות רוורסים ולתרוץ את ההחלטה השגויה. לסיכום: וויכוחים בין ההורים ושבירת המילה מול הילדים מחלישים את דמותם וגורמים נזק עצום לחינוך. יותר טוב לקבל את דעתו ומעשיו של ההורה השני גם אם הוא נראה טועה ולא לחלוק עליו ליד הילדים. (מתוך הספר ילדנו)

סיפור לשבת



הרה"ג רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל

רבינו היה ידוע ברגישותו הרבה לכל אדם ובכל מצב. אשתו של הרב נפטרה בשבת קודש. במוצאי שבת מיהר הרב לבית הרפואה 'שערי צדק'. והנה במעלית פגש אותו אברך שבאותה שבת נולד לו בנו בכורו. האב 'הטרי' בישר לרבו הגדול על הולדת בנו, והרב כדרכו בירך אותו בלבביות ודרש בשלום התינוק, בלא שהיה ניכר כלפי חוץ באיזו סערת רגשות היה נתון באותה השעה. מלווהו, ר' יצחק פרימן, סיפר שאף בשנתו האחרונה עלה ברגל חמש קומות כדי לבקר את קרובת משפחתו החולה. דיירי הבניין הוציאו מביתם כיסאות כדי שבכל קומה יוכל לנוח. הרב הודה להם ואמר לר' יצחק שאע"פ שקל יותר לעלות לקומה החמישית ללא מנוחה באמצע הדרך, כיוון שקשה עליו מאוד הישיבה והקימה מהכיסא, בכל זאת ישב בכל כיסא כדי לא לפגוע במי שטרם שבילו. בליל שישי האחרון לחייו אושפז הרב במצב קשה בבית הרפואה. בענותנותו 'דאג' שלא יופלה לטובה על פני החולים האחרים ולכן ביקש לשהות בחדר המשותף גם לחולים אחרים. הרב שתמיד הקפיד שלא לבזבז את זמנו, הביא עימו שעון מעורר. לפני שהלך לישון כיוון את השעון לשעה 05:45 כדי שיוכל להתפלל שחרית בכוונה כדרכו בקודש. באמצע הלילה התעורר משנתו ולחש בבהלה לנכדו שליווה אותו "אהרון, היכן השעון?" - "מה קרה" שאל הנכד, והרב ענה: "הרי שוכב כאן חולה בחדר. צריך לבטל את הצלצול של השעון המעורר כדי שחם וחלילה לא יתעורר ממנו החולה." לאחר פטירת הרבנית, דאגו בני משפחתו לעוזרת בית שתנקה את בית הרב מידי ערב שבת. בזמן שהרב היה עסוק בשיעוריו והלך למקווה הייתה מנקה את ביתו, וכשחזר היה משלם את משכורתה. שבוע אחד חזר וגילה שהעוזרת שסיימה את עבודתה הלכה לביתה מבלי לקבל את התשלום. הרב נבהל מאוד שלא שילם לה את משכורתה, ונרגע רק לאחר שנכדו נסע במיוחד לביתה ושילם את המגיע לה. מאז נהג להשאיר את התשלום במקום מוסכם, ממנו תוכל לקחת את כספה גם אם בני הבית אינם נמצאים.

סיפר אחד העסקנים, שלווה את רבינו בנסיעותיו: פעם הזדמן הצדיק לבית הרפואה בירושלים לצורך עניין מסוים. בתוך כך שאל את העסקן: "אולי יש כאן מישהו שיהיה תועלת לערוך אצלו ביקור חולים?". השיב העסקן, כי הבחין באחד החולים, שאומנם עפ"י מראהו אינו נראה כבן עליה, אך מן הראוי לבקרו. העסקן הבחין בחולה זה באקראי ולא ידע את מקום המחלקה ששם הוא מאושפז ובוודאי לא את שמו. ואולם רבינו שהיה כבר קרוב לגבורות, לא ויתר על המצווה וטלטל את עצמו בין המחלקות השונות, עד שעלה בידו לברר מיהו האיש. הייתה זו שעת צהריים של ערב שבת וכשהגיעו לחדר החולה התברר כי זמן קצר קודם לכן עזב ל'חופשת שבת'. משנדעה זהותו של האיש, ידע כבר רבינו במי מדובר. בינתיים העסקן שב לביתו. מספר חודשים לאחר מכן נפגש העסקן באקראי עם אותו חולה, וכדי לעודד אותו סיפר כיצד גדול הדור חיפש אותו בחדרי בית הרפואה ולא מצאו. השיב האיש: "דע לך שבאותו ערב שבת בשעה 16:00 קודם קבלת שבת הוא הופיע בביתי לביקור חולים וברך אותי ובי"ה ברכתו הייתה תועלת." באחת ההזדמנויות עמד רבינו לסדר קידושין לזוג מהעדה התימנית. לפני החופה לחש באוזנו אחד הנוכחים, כי אחד העדים הוא רב מכת ה'דרדעים' הכופרים בקדושת הזוהר. החופה כבר הייתה מוכנה, החתן והכלה היו מוכנים, הקהל עמד דרוך ומצפה לסידור הקידושין. מה ניתן לעשות ברגעים אלו? מצד אחד אי אפשר להלבין את פני העד ברבים ומצד שני הוא פסול לעדות. רבינו ברוב פקחותו, מצא מיד פתרון. הוא פנה לעד ואמר לו: "יש לי בקשה ממך. הואיל ומעודי לא הייתי עד בחתונה, ועז רצוני להיות פעם אחת עד, על כן אבקש ממך שאנו נתחלף בתפקידים. אתה תהיה מסדר קידושין במקומי, ואני אהיה העד במקומך." אומנם בתחילה ביקש העד לומר שאין זה לפי כבודו של רבי שלמה זלמן, אך מאחר שהגאון עמד על שלו, לא נותרה לו ברירה, והכל על מקומו בא בשלום. (עין חמד)

להזמנת הרב להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון
1599-59-59-39

קן ההלכה הספרדי הארצי

3030 * | 073-7-860-860

רב קווי | בעלות שיחה רגילה

שלוחה 2

מענה טלפוני לשאלות בעניני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב **אבנר קוואס** שליט"א
בין השעות 09:00-23:00

שלוחה 1

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי מרן ה**גרי"ע יוסף** זצוק"ל, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א
24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5